

Vooraf bij dit Kerstnummer *(sorry, alleen voor Vlielanders!)*



Tegelijk met de Kerkbel ontvangt u de Elisabethbode als klein kerstgeschenk van de Protestantse Gemeente. Met interviews, uitleg over wat Kerst is, gedichten, een kerstverhaal, columns, winterse natuurfotografie, een kinderpagina, een puzzel en veel meer.

Wij wensen u allen goede feestdagen toe!

Gedicht van Paul van Vliet

‘Als wij niet meer...’

*Als wij niet meer geloven dat het kan
Wie dan wel?*

*Als wij niet meer vertrouwen op
houden van
Wie dan wel?*

*Als wij niet meer proberen
om van fouten wat te leren
als wij 't tij niet keren
Wie dan wel?*

*Als wij niet meer zeggen hoe het moet
Wie dan wel?*

*Als wij niet meer weten wat er toe doet
Wie dan wel?*

*Als wij er niet in slagen
de ideeën aan te dragen
voor een kans op betere dagen
Wie dan wel?*

*Als wij niet meer geloven dat het kan
Wie dan wel?*

*Als wij er niet mee komen, met een plan
Wie dan wel?*

*Als wij er niet voor zorgen
dat de toekomst is geborgen
voor de kinderen van morgen
Wie dan wel?*

De kerkdiensten in december 2018 en januari 2019:

Zondag 9 december, 10.00 u. Tweede Advent
ds. Douwe Visser, Harlingen

Zondag 16 december, 10.00 u. Derde Advent
ds. Johan Goud, Den Haag

Maandag 17 december, 17.00 u.
Pastor Susan Boukema, *Woord- en Communieviering*

Zondag 23 december, 10.00 u. Vierde Advent
ds. Frans Weeda

Maandag 24 december, 22.30 u. Kerstnachtdienst
ds. Frans Weeda

Dinsdag 25 december, 10.00 u. Eerste Kerstdag
ds. Frans Weeda

Zondag 30 december, 10.00 u
ds. Frans Weeda

Maandag 31 december, 19.30 u. Gedachtenisdienst
ds. Frans Weeda

Zondag 6 januari 2019, 10.00 u.
ds. Kaj v.d. Plas, Eelde

Zondag 13 januari, 10.00 u. Viering Heilig Avondmaal
ds. Frans Weeda

Zondag 20 januari, 10.00 u.
ds. Frans Weeda

Maandag 21 januari, 17.00 u.
Pastor Susan Boukema, *Woord- en Communieviering*

Zondag 27 januari, 10.00 u.
ds. Harry Pals, Utrecht

Zondag 3 februari, 10.00 u.
ds. Pieter Korbee, Alkmaar

Zondag 10 februari, 10.00 u.
ds. Frans Weeda



Aantekeningen bij de kerkdiensten

Met de eerste zondag van Advent is de kerk opnieuw een zogenaamd C-jaar ingegaan, waarin de evangelist Lukas onze gids is. Voor de zondagen van Advent biedt dat twee mogelijkheden: De eerste daarvan is vier weken van concentratie op het eerste hoofdstuk van het derde evangelie, de voorgeschiedenis van de geboorte van Jezus en zijn inbedding in de geschiedenis van Israël. De tweede mogelijkheid is het volgen van de lezingen uit het klassieke rooster. De eerste optie heb ik drie jaar geleden gevolgd; daarom volg ik dit jaar het tweede spoor, op de zondagen dat ik dienst heb. De thematiek volgens het leesrooster is niet ‘echt Advent’, ze sluit bijna naadloos aan bij de zondagen van de Voleinding. De dragende gedachte is dat God groter is dan wij en niet volledig opgaat in wat wij voor elkaar kunnen krijgen. Hoe waar het ook is dat wij Gods handen en voeten mogen zijn in deze wereld en hoezeer we ook verantwoordelijkheid dragen zijn en geroepen zijn tot rechtvaardig handelen, er blijft een ‘meer’ in God, die ook los van ons ingrijpen kan in de wereld. Dat is een troost, het hangt niet allemaal volledig van ons af. Juist in die ontspanning kunnen we moed vinden om ons niet gelaten neer te leggen bij de wereld zoals die ‘nu eenmaal’ is. Aan het kwaad is immers een grens gesteld. Onrecht duurt niet eeuwig. Dat geeft de durf om gehoorzaam te doen wat van ons gevraagd wordt. Misschien is het op het oog helemaal niet zoveel wat wij kunnen, maar actief speuren naar tekenen van hoop en oprecht bidden om recht, dat kunnen wij wel. De tijd is voorbij dat de kerk de oplossing wist voor alle maatschappelijke problemen, als die tijd al ooit bestaan heeft. Maar de kerk en de christenen mogen wel de belichaming vormen van de zekerheid dat de wereld niet zo hoeft te blijven als ze nu is. Wie belijdt dat de macht aan God is, zal niet zo gauw meer geloven in overmachtige feiten en zal beseffen dat zogenaamd ‘realisme’ vaak niet meer is dan een ander woord voor ongehoorzaam en onwil om naar een meer rechtvaardige wereld onderweg te blijven.

Over twee diensten wat nadere informatie. Op Kerstavond is er -uiteraard- de Kerstnachtdienst, gelukkig weer met medewerking van het Kleinkoor Vlieland (verderop in deze Bel vindt u een overzicht van de optredens van het koor op ons eiland). Het bijzondere voor mij is dat ik daar sinds september deel van uitmaak. De voorbereiding en uitvoering van de Kerstnachtdienst is altijd al één van de grootste klussen van het jaar, maar nu zal ik dus ook nog de kansel op en af moeten rennen! De opzet van de dienst wordt daar wel wat anders van, maar ik heb me voorgenomen die aanpassing tot een minimum te beperken. Van alle kerkelijke activiteiten wordt deze immers het meest bepaald door traditie. Grote veranderingen worden daarbij zelden op prijs gesteld.

De andere samenkomst waar ik even bij stil wil staan, is de gedachtenisdienst op Oudejaarsavond. Het is inmiddels een goed en door velen gewaardeerd gebruik dat we op de laatste dag van het jaar met eerbied de namen noemen van de Vlielanders die in het voorbije jaar zijn overleden en van hen die nauw met het eiland verbonden waren. Voor hen willen we een lichtje aansteken. Kort voor Kerst zullen de naaste verwanten van hen die het betreft persoonlijk een schriftelijke uitnodiging voor deze

samenkomst ontvangen. In verband hiermee verzoek ik iedereen vriendelijk om tussen 19.30 en 20.30u deze gedachtenis te respecteren en niet te storen met het vermijdbare geluid van vuurwerk of knalpotloze motoren op het Kerkplein. Gelukkig gaat dit bijna altijd goed en wordt het moment van herinnering gerespecteerd, maar het lijkt me niet verkeerd om het toch opnieuw onder uw aandacht te brengen.

Overpeinzingen

In dit laatste nummer van de Kerkbel van 2018 kan een Kerstmediatie uiteraard niet ontbreken. De bedoeling van Kerst als feest van de kerk is het geven van een antwoord, al is het in alle voorlopigheid, op de bange vraag waar het heen gaat met de tijd, de wereld en met ons mensen. Vooral in tijden van crisis, als de tegenspoed toeslaat, als je wordt meegesleurd door een stroom van gebeurtenissen die je niet kunt beheersen, kan de gedachte zich opeens onontkoombaar aan je op dringen dat wij mensen wel voor de ondergang bestemd moeten zijn. Deze fundamenteel pessimistische levensvisie is wijd verbreid; vaak heb ik mensen zinnen horen uitspreken als: ‘Het valt wel, maar niet mee’ of ‘Het gaat wel verder, maar beter wordt het niet’. Is dit pessimisme een overlevingsstrategie in een zwaar leven? Als je niets verwacht, word je niet teleurgesteld. Of komt die houding juist voort uit teleurstelling? Valt het leven tegen, of valt God tegen, die er toch garant voor zou moeten staan dat het ons goed gaat. Dat vind ik, eerlijk gezegd, een tamelijk wonderlijke opvatting, zeker van mensen die voordien nooit aan God dachten. Als alles goed gaat, of in elk geval zo gaat, als ik het me wens, dan heb ik dat allemaal zelf gedaan. Zodra het misgaat, moet God echter tekst en uitleg geven. Het getuigt niet van een volwassen houding in het geloof of in het leven.



Bewust spreek ik over een ‘bange vraag’, want ze komt voort uit een diepe angst voor de toekomst. Die angst is niet altijd even hevig en lijkt ook niet direct te maken hebben met de omstandigheden. Het is eerder een soort golfbeweging in de geschiedenis, zowel in de persoonlijke gang van een mens door het leven als van de loop van culturen en beschavingen. Er zijn tijden dat een samenleving een in wezen ongefundeerd optimisme uitstraalt, alsof alles alleen maar beter kan en zal worden en er zijn tijden van een even ongefundeerd pessimisme, alsof alles alleen maar minder kan worden en kapot gaat. Hebben oudere mensen (en oudere culturen!) daar meer last van dan jonge? Dat zou logisch zijn, met het ouder worden en toenemen van je levenservaring, krijg je immers meer oog voor risico’s en weet je dat niet alles altijd goed kan gaan. Aan de andere kant, er zijn ook heel wat jongeren met weinig fiducia in de toekomst. Wel is het van alle tijden om gefascineerd te zijn door het mogelijke einde van alle dingen. Het is niet voor niets het thema van talloze boeken en speelfilms, die een goede graadmeter vormen voor het meerderheidsdenken. Angst dat het allemaal opeens afgelopen kan zijn, beheerste en beheerst het leven van veel mensen. Als ik alleen maar kijk naar de zestig jaar waarover ik uit eigen ervaring

kan spreken, dan zie ik dat kort na de Tweede Wereldoorlog heel wat mensen uit continentaal Europa emigreerden naar Engeland of Ierland, naar Canada of Amerika, omdat ze de komst van de Russen vreesden. Vele jaren handelden mensen alsof een kernoorlog onvermijdelijk was. Mijn moeder hield zorgvuldig een noodvoorraad eten in blik bij; dat stond in de kast onder de trap in mijn ouderlijk huis, waar we in het ergste geval ook moesten schuilen. Of dat veel geholpen had? Achteraf denk ik van niet. Maar mijn ouders handelden niet naïever dan de overheid. Aan het Margrietkanaal, tussen Akkrum en Grouw lag een atoombunker, waar precies voldoende plaats was voor de ambtenaren van de provincie Friesland; geen burger kon er bij. Dit zogenaamde ‘doemdenken’ verdween na de val van de Berlijnse muur; maar de euforie van toen verdampte al weer snel. Er kwam angst voor terrorisme en later voor zo ongeveer alle moslims. De laatste tientallen jaren zijn we ons echt bewust geworden van de dreiging van uitputting van de aarde en van klimaatverandering met droogte, stormen, stortbuien en ander woest, onbeheersbaar weer als gevolg. Weer anderen vrezen voor een tijd dat antibiotica niet meer werken. Ik zeg zeker niet dat dit onterechte angsten zijn, maar het vreemde is wel dat ze niet leiden tot echte, effectieve gedragsverandering. We zijn wel bang, maar gaan toch gewoon door, zeg maar: huilend van angst hollen we naar de afgrond.

Het christelijke Kerstverhaal geeft in deze situatie geen goedkope troost, zegt niet: ‘Hoe onverantwoordelijk jullie ook handelen, God zorgt er wel voor dat het niet volledig uit de hand loopt’. Het zegt wel dat menselijk bestaan zo kostbaar en mooi is, dat God zelf er volop in wil delen. En dat niet als een bullebak die ons mensen in het gareel schopt, maar als Eén die zichzelf in onze handen legt, even kwetsbaar als een pasgeboren kind. Natuurlijk, toen dit Kind volwassen werd, verbaasde Hij zich zeer over de manier waarop mensen leven en hoe goed ze erin zijn om de kloof tussen zeggen en doen te handhaven. Maar dat deed Hij niet op een belerende manier, met een opgeheven vingertje; Hij was veel meer de spiegel waarin mensen zich bewust werden van wat ze eigenlijk allang wisten. Namelijk dat wij vaak niet doen wat we zeggen en niet zeggen wat we doen. Soms kregen mensen in de ruimte die Hij schiep, zelfs de moed om daadwerkelijk te veranderen en woord en daad dichter bij elkaar te brengen. Kerst is bij uitstek het feest van de hoop. Zolang God het nog wel ziet zitten met ons en onze wereld, hebben wij geen enkel recht of reden om ons aan wanhoop over te geven.

Uit de gemeenschap van kerk en eiland

In de maand oktober zijn drie mensen overleden die op Vlieland woonden of heel nauw met het eiland verbonden waren.

Op 11 oktober stierf *Nel Zorgdrager*, geboren Wolthers op de leeftijd van 84 jaar. Voordat we haar lichaam zorgvuldig in Vlielands aarde legden, hebben we stil gestaan bij de gang van haar leven. Het begin daarvan was zeker niet gemakkelijk, in de armoede van de crisistijd en de jaren van de oorlog. Ze is dat te boven gekomen,

samen met haar geliefde Hille en was er trots op, dat ze hun kinderen een beter start hebben kunnen bieden dan ze zelf beleefden. Heftig verdriet is haar niet bespaard gebleven, de zwaarste klap was wel het overlijden van Dirk, haar oudste. Maar ook het wegvallen van Hille, drie jaar geleden, heeft haar zwaar geraakt. De laatste jaren was ze in toenemende mate de weg kwijt in dit bestaan; aan dat zwerven is nu een einde gekomen; ze is eindelijk thuis.

Op 22 oktober is *Johan Albert Kruijt* gestorven, nog maar 64 jaar oud. Hij was al langer ziek en wist dat beterschap niet meer mogelijk was, maar toch kwam zijn overlijden nog onverwacht. Johan is huisarts op Vlieland geweest en samen met Joleen waren ze trouwe kerkgangers, thuis in Elst en hier op het eiland, echte vrienden van het eiland en van onze gemeente. Enkele maanden geleden mocht hij zijn kleindochter Mael de kerk indragen, toen zij hier gedoopt werd. De grote rouwdienst vond plaats in hun woonplaats Elst, enkele dagen later is hij via de kerk naar zijn laatste rustplaats op Vlieland gebracht, begeleid door velen die hem lief waren en voor wie hij, binnen en buiten zijn beroep, veel heeft kunnen betekenen.

Op maandag 29 oktober, vrijwel op hetzelfde moment dat we Johan Kruijt ten grave droegen, overleed *Dirk Bruin* onverwachts in zijn eigen huis. Dirk is 82 jaar oud geworden. Hij was een markante eilander, uit het geslacht van het badhotel. Hoe sterk hij op Vlieland en bij Vlieland hoorde, werd wel duidelijk uit het grote aantal mensen dat hem door de kerk begeleid heeft naar zijn laatste rustplaats.

Voor de velen in onze kring die rouwen om een beminde, om mensen die kort of al heel lang geleden gestorven zijn is mijn wens dat zij de vrede van de aanvaarding mogen vinden en altijd mensen om zich heen weten die trouw blijven en niet vergeten.

Indrukken van de gemeentevergadering op 24 oktober 2018

Ondanks andere activiteiten op het eiland, onder meer in de Uiter-ton, en ondanks een aantal berichten van verhindering, kwamen toch vijftientig mensen samen in de kerk op de middag van woensdag 24 oktober om te spreken over de toekomst van de kerkelijke gemeente op Vlieland. Onder hen was ook de onlangs benoemde classispredikant voor Friesland, ds. Wim Beekman. Terugkijkend ben ik heel tevreden over de opkomst en blij met de sfeer van de gesprekken, maar diep van binnen was ik een beetje teleurgesteld over de uitkomst. Toen ik dat probeerde te analyseren, ontdekte ik dat mijn verwachtingen wel erg hoog waren. Als je al lang worstelt met een groot probleem, kun je onbewust hopen dat op een vergadering als deze opeens het idee geboren wordt waardoor we alle moeilijkheden te boven kunnen komen of dat iemand anders het ‘ei van Columbus’ aanbiedt. Erg realistisch is dat niet en het gebeurde dus ook niet. Ds. Beekman, die zich nu pas volledig realiseerde hoe klein onze kerkelijke gemeente is geworden, betoogde met klem dat de dragende groep groter en sterker moet worden. Het succes van elk plan voor het voortbestaan van

de gemeente, in welke vorm dan ook, staat of valt met de aanwezigheid van mensen op Vlieland die plan en het werk willen dragen. Hoe enthousiast een beroepskracht ook begint, zonder verankering in de plaatselijke gemeenschap levert alle inzet niets blijvends op.

Eén van de vijf mogelijke opties voor de toekomst kunnen we afstrepen. Het opheffen van de gemeente is nu niet aan de orde, net zo min als de keuze voor een voortbestaan als huisgemeente. In het laatste geval blijft er namelijk geen kerkelijke rechtspersoon meer op Vlieland en dus vervallen alle kerkelijke bezittingen op het eiland aan de gemeente aan de wal die ons, ontheemde eilanders, ambtelijk onderdak biedt. Kort en goed, willen we dat er een vorm van kerkelijke aanwezigheid blijft, dan zullen we het zelf moeten doen. Bovendien, mensen aan de wal hebben slechts een beperkt inzicht in de specifieke moeilijkheden en mogelijkheden van een eilandgemeente; daarnaast hebben de meeste kerkelijke gemeenten hun handen meer dan vol aan hun eigen situatie.

Vergroting van de dragende groep, gepaard aan vermindering van de werklast voor kerkenraad of bestuur is de enige manier om verder te kunnen gaan. Wanneer Joke en ik afzwaaien, blijven er immers nog maar drie kerkenraadsleden over. Concreet hebben we drie taken gekregen:

- Onderbrengen van het kerkgebouw in een aparte beheersstichting, waardoor het kerkbestuur van de taak van onderhoud en beheer ontheven kan worden. Op die manier kan duidelijk worden dat de Vlielandse kerk inderdaad 'van ons allemaal is'.
- Op de één of andere manier een financiële basis leggen onder het werk van de kerk in de komende jaren.
- Een plan maken om binnen de grenzen van het financieel mogelijke iemand aan te trekken (een pionier, predikant of kerkelijk werker) die zich voor een aantal jaren aan Vlieland verbindt om samen met de eilanders te bezien op welke nieuwe manier de centrale taken van de kerk, namelijk de zorg voor mensen en het gaande houden van de lofzang voor God gestalte kan krijgen.

In de komende maanden gaan we als kerkenraadsleden spreken met mensen uit diverse groepen en verbanden op het eiland om te ontdekken of wij alleen staan in de overtuiging dat het goed voor Vlieland is als de kerkelijke gemeenschap blijft bestaan, of dat die gedachte breder gedragen wordt dan alleen door de leden van de huidige protestantse gemeente.

Het zou kunnen zijn dat u nu denkt: Maar een jaar geleden hebben jullie toch al een bijeenkomst gehouden met mogelijke vrijwilligers voor verschillende taken?! Is daar iets uitgekomen? Jazeker. Er is inmiddels een groep die met enthousiasme de wekelijkse openstelling van de kerk voor bezichtiging en stilte heeft verzorgd in het zomerseizoen. Daarnaast begint een groep vorm te krijgen die er aan mee wil werken dat de begrafenissen waardig en stijlvol geregeld worden. Wie weet zijn er ook mensen te vinden (en dat mogen anderen zijn dan voor de voorgaande taken, graag zelfs!) die samen de kerk weer als burgerlijke trouwlocatie willen laten functioneren. En tenslotte, de voorzien beheersstichting voor het gebouw kan ook alleen maar van de grond komen als eilanders zich daarvoor willen inzetten.

ds. Frans Weeda

Kort reisverslag

In de tweede helft van oktober heeft Joke een reis gemaakt met een groep mensen die uit naam van Kerk-in-Actie een aantal projecten in Uganda bezochten. Een verslag van haar belevenissen volgt hieronder:

Met Kerk in Actie op reis naar Uganda, Afrika

Als ambassadeur van Kerk in Actie mocht ik partnerkerken en projecten bezoeken in Uganda. Het is een intensieve reis geworden en een prachtige ervaring. Veertien dagen waren we op pad: veel reizen, luisteren, dansen, zingen, de tuin ‘bewerken’, brandhout sprokkelen en mensen ontmoeten.



Wat is het doel van deze reizen?

Vroeger (in de 20e eeuw) werden Europese zendelingen vanuit plaatselijke gemeenten voor een langere periode uitgezonden naar ‘overzeese gebieden’. Nu de partnerkerken zelf goed opgeleide mensen hebben, die de cultuur en de taal van het land beter kennen dan vreemdelingen ooit kunnen, gebeurt dat nauwelijks meer. Kerk in Actie steunt de partners nog steeds met geld en kennis. Dit contact verloopt echter voornamelijk via het Dienstencentrum van de landelijke PKN en komt dus verder af te staan van het grondvlak van de kerk

Betrokkenheid en kennismaking

Om het contact tussen de overzeese kerken en de gemeenten in Nederland te intensiveren worden uitwisselingsreizen georganiseerd. De partnerkerken krijgen zo de kans om te laten zien wat er in hun communities allemaal gebeurt met de ondersteuning. Europese gemeenteleden krijgen een unieke mogelijkheid om iets van de cultuur in andere landen te ervaren en KiA vergroot de betrokkenheid bij haar projecten, zodat die voortgezet kunnen worden. Als ‘ambassadeurs’ dragen we thuis uit wat we daar hebben beleefd.

Op reis

Met 21 personen (plus de uitstekende Ugandese chauffeur en zijn bijrijder) waren we veertien dagen lang onderweg; we reisden met een busje langs projecten in het zuiden, midden, oosten, noorden en westen. We legden zo’n 1300 km af (Uganda is 6 maal zo groot als Nederland) over slechte wegen; we hebben dus alleen al ongeveer 21 uur in de -wel wat kleine- bus gezeten. Om de paar uur konden we even de benen strekken; verder hielden bananen, water en pinda’s ons op de been. Eenmaal ter plekke in een guesthouse of hotel voor de nacht, stapten we de volgende ochtend alweer vroeg in jeeps, om in kleine groepen communities in het slecht bereikbare binnenland te bezoeken. In de hitte van Uganda, 30 graden, was dat een pittig programma. Vroeg op en weer vroeg naar bed.

De kennismaking met het kerkelijk werk in Uganda en vooral de inzet van de social workers van de partnerkerken heeft diepe indruk op ons gemaakt. Vol enthousiasme en met veel geduld worden daar bergen werk verzet:

- Vrouwen worden ondersteund in hun strijd voor gelijkwaardigheid en zelfstandigheid.
- De gemeenschappen (kleine dorpen) worden geholpen weer vertrouwen te krijgen in elkaar en de regering na alle (burger-)oorlogen.
- Zwerfkinderen worden opgevangen in een veilig tijdelijk thuis om uiteindelijk herenigd te worden met hun families.



In de Kerstdienst op 24 december a.s. zal gecollecteerd worden voor de Ugandese projecten van Kinderen in de Knel.

Op de website van KiA www.kerkinactie.nl/reizen leest u meer over onze ervaringen en over andere reizen, ook de toekomstige reizen.

Joke Weeda-Stemerdink

Kerstoptredens Kleinkoor Vlieland

Ook dit jaar verzorgt het Kleinkoor Vlieland weer verschillende optredens rond Kerstmis. Het koor zingt sinds 2007 bij diverse gelegenheden en bestaat dit jaar uit veertien Vlielanders zangers. Op het programma staan weer zowel originele kerstliederen en carols als nieuwere kerstliederen, afkomstig uit Nederland, Engeland en Amerika. De meeste liederen zullen de toehoorder bekend in de oren klinken. Van stemmige (*I saw a maiden, What child is this*) tot vrolijke (*Herders hij is geboren, See that star of Bethlehem*) en spirituals (*Go, tell it on the mountain, Mary had a baby*) of meer close harmony-achtige liederen (*I'll be home for Christmas*). Kortom: een gevarieerd programma.

Op 17 december om 17:30 uur treedt het koor op in de Uiterton. Vervolgens is er op 22 december een concert in de kerk. De toegang voor dit concert is gratis. Na afloop wordt wel uw vrijwillige bijdrage aan het restauratiefonds van de kerk gevraagd. Het concert begint om 20:30 uur (zaal open om 20:00 uur). En last, but not least verleent het koor medewerking aan de Kerstdienst op 24 december.



De Katholieke Gemeenschap op Vlieland

Angst voor het onbekende?

Aan de ene kant wordt de wereld steeds kleiner. We communiceren heel gemakkelijk met mensen over de hele wereld. Afgelopen zomer ging mijn zus naar Italië en wij gingen naar IJsland, maar we communiceerden regelmatig via WhatsApp. Tryater heeft zelfs een voorstelling met als naam “Dorp Europa”. Aan de andere kant lijkt het erop dat angst voor het onbekende het leven beheerst. Zogenaamd oude tradities worden krampachtig vastgehouden. Nieuwe Nederlanders worden met argwaan bekeken.

Dat kan toch niet gezond zijn? Een samenleving is altijd in beweging. Als alles bij het oude blijft, is er ook geen groei mogelijk. Hebben we met elkaar misschien een beetje ruimtevrees: die grote wereldwijde ruimte, die ineens binnen handbereik ligt, kan ook beangstigend zijn. Raken we onze eigenheid kwijt of krijgen we nieuwe kansen?

Nieuwe contacten, nieuwe mensen en nieuwe relaties scheppen ook mogelijkheden. Immers, juist in de ruimte tussen mensen kunnen wonderen gebeuren. Jean-Jacques Suurmond zegt het zo in zijn boek ‘Een oefening in bescheidenheid’: “Niet hetzelfde maar het andere verbindt. Gods dialogische ruimte tussen mensen maakt grootgeestig, in verwondering en nieuwsgierigheid naar het eigene van de ander die onze tegenpool is. Dan kunnen we onszelf offeren door ons onbegrip of pijn over sommige verschillen te omarmen als de leegte waarin iets nieuws kan verrijzen. Eenheid is niet zozeer het gevolg van het delen van dezelfde taal, afkomst of religie, maar bestaat in de ruimte van de geest tussen mensen in, die hen tot verschillende leden van het ene wereldwijde lichaam van Christus maakt.”

*Susan G. Boukema-Koopman
Em. Pastor*

COLOFON



R.K. Pastoraat Vlieland

pastor Susan Boukema-Koopman (eerst aanspreekbaar)
woonadres: Buorren 97, 9081 AP Lekkum
email: susan@kpnplanet.n
telefoon: 058 266 19 81 / mobiel: 06 53 26 93 30

pastoor Marco Conijn
werk en woonadres: Dûbele streek 16, 9035 AJ Dronryp
email: c.m.conijn@hotmail.com
telefoon: 0517-233288 / mobiel: 06-21833503

Concerten bij kaarslicht.

De reeks concerten van 2018 zijn weer achter de rug..., maar de afspraken voor de concertserie van het volgend seizoen zijn alweer gemaakt door Otto Roelofsen en de commissie. Het zal dan het 35ste seizoen worden!

Programma 2019

- 23 februari : Sytse Buwalda, counter-tenor en Steven Faber, piano.
Schubert : “Winterreise”.
- 20 april : Mattheüs-Passion (J.S.Bach). Aanvang 12.00 uur!
Koor en orkest o.l.v. dirigent Gerrit Maas.
- 1 juni : Tango Por Dos: Anna van Nieukerken, piano en
Jacqueline van der Zwan, dwarsfluit.
- 8 juni : Marietta Petkova, pianorecital (Chopin en Debussy).
- 15 juni : Maria Nemtsova, piano en Vitaly Vatulya, saxofoon.
- 22 juni : Musica Batavia, (barokviool, blokfluit en orgel).
- 10 juli : Carel Kraayenhof, bandoneon en Juan Pablo Dobal, pia-no.
- 17 juli : Meri Khojayan, viool en Robert Poortinga, piano.
- 24 juli : Colori Ensemble, fluit, hobo, marimba en piano.
- 31 juli : Lluc Cello Ensemble. Cello Octet (8 cellisten) uit Spanje
- 7 augustus : Volkmann Trio, (piano, viool en cello, met o.a. Valentina Toth,
piano).
- 14 augustus : The International Holland Music Sessions – musici . Strijkkwartet.
- 21 augustus : Shunske Sato, viool en Shuann Chai, piano.
- 28 augustus : The Atlantic Trio, (viool, cello en piano).
- 7 september : Ensemble Rossignol; Alice Switynk, blokfluiten en so-praan,
Elly van Munster, theorbe/gitaar.
- 14 september : Merain (Ierse volksmuziek) met viool, harp en zang.
- 21 september : Van Swieten Society met o.a. Bart van Oort fortepiano
(Pianokwartetten van Beethoven).
- 19 oktober : Hobokwartet Driekwartplus, (hobo, viool, altviool en cello).

De concerten in juli en augustus zijn steeds op woensdag, de andere concerten zijn op zaterdag.

De Concerten bij kaarslicht worden georganiseerd t.b.v. het restauratiefonds van de Nicolaaskerk. Ze worden mede mogelijk gemaakt door Hotel Herberg van Flieland en Uitgeverij Het Wad Vlieland. Toegangskarten zijn op de dag van het concert aan de kerk verkrijgbaar: op zaterdag van 11.00 tot 12.30 uur, op woensdag van 10.00 tot 12.00 uur en (indien niet uitverkocht) 's avonds vanaf 20.00 uur. Reserveren via de site van de kerk wordt aanbevolen: www.protestantsegemeentevlieland.nl of telefonisch: 06-30873617. De meest actuele informatie is altijd op de website en op het bord bij de kerk te vinden. Wijzigingen voorbehouden.

- **Zaterdag 23 februari, aanvang 20.30 uur**
“Winterreise” (Fr. Schubert) op Vlieland.



De Concerten bij kaarslicht gaan dit jaar al vroeg van start: op zaterdag 23 februari komt de wereldberoemde countertenor/altus Sytse Buwalda de bekende liederencyclus “Winterreise” van Franz Schubert zingen in de Nicolaaskerk. In 2018 is Winterreise tot de meest geliefde klassieke compositie uitgeroepen (“Hart en ziellijst”).

Sytse (die afgelopen jaar voor het eerst op Vlieland zong) is vooral bekend door zijn optredens als solist bij de Mattheüs Passion die hij elk jaar in vele uitvoeringen over de gehele wereld uitvoert. De begeleiding is in handen van pianist Steven Faber.

De entreprijs bedraagt € 15 (Vlielanders krijgen korting!). Kinderen € 5.
Reserveren: voorlopig alleen via o.roelofsen@hetnet.nl of tel. 06-30873617.
Later ook via www.protestantsegemeentevlieland.nl

- **zaterdag 20 april, aanvang 12.00 uur in de Nicolaaskerk,**
Mattheüs Passion (J.S.Bach) op Vlieland.

Op zaterdag 20 april (Stille Zaterdag, de dag voor Pasen) staat Vlieland een heel bijzondere gebeurtenis te wachten. Voor zover bekend zal voor het eerst in de geschiedenis van het eiland de Mattheüs Passion van Johann Sebastian Bach worden uitgevoerd! Na eerdere succesvolle uitvoeringen van de Hohe Messe en de Johannes Passion (zelfs twee keer!) komen musici van het vasteland Bach’s beroemdste en bekendste compositie op Vlieland uitvoeren.

De uitvoering staat onder leiding van de bekende en gedreven dirigent Gerrit Maas die erg enthousiast is over een optreden in de Nicolaaskerk. Hij stelde een koor samen uit zangers en zangeressen die meerdere keren per jaar Bach-Cantates te o.a. Utrecht uitvoeren. Daarnaast selecteerde hij een aantal uitstekende instrumentale en vocale solisten.

Het aanvangstijdstip van de uitvoering is gesteld op 12.00 uur (zodat musici en bezoekers van het vasteland als zij dat willen aan het einde van de middag nog naar Harlingen kunnen vertrekken).

Toegangskarten kosten € 30 en zijn tot ongeveer half december uitsluitend te reserveren via o.roelofsen@hetnet.nl of telefonisch via 06-30873617. Daarna het beste via de website: www.protestantsegemeentevlieland.nl

Concerten bij kaarslicht Vlieland
Otto Roelofsen.